

Xin cảm ơn những lời quá thân tình cho đưa con tinh thần „CỔ THỤ LẶNG BÓNG SOI“

Dưới đây là những lời thăm hỏi, hồi âm trong quá trình sách ra đời qua những trao đổi hay Email. Có khi chẳng phải vì hình thức hay nội dung hay dở mà vì một tấm lòng. Thật quý hóa. Xin phép gom lại để đọc cho ấm lòng (sắp theo thời gian).

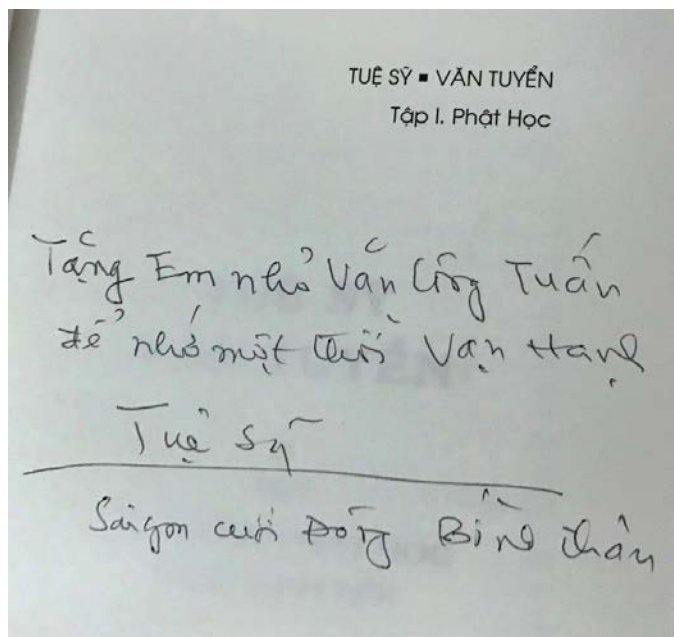
- Hòa Thượng Thích Tuệ Sỹ (Lời tặng sách 18.01.17)

Sau khi đọc Cổ thu... với những câu như "Thầy lớn quá so với những hiểu biết của tôi", nên Hoàng Tử Bé Tuệ Sỹ viết ngay trong lời đề tặng cuốn sách *Tuệ Sỹ ▪ Văn Tuyển*;

**Tặng Em nhỏ Văn Công Tuấn
để nhớ một thời Vạn Hạnh**

(với chữ Em viết hoa).

Đây là một Feedback vui nhất với tôi, xin chụp lại thủ bút của Thầy ở đây.

- Hòa Thượng Thích Phước An - Trần Hữu Cư (Email 02.03.17)

... Tôi đã đọc hết tác phẩm của ông bạn.

Đúng như anh Hiền đã nhận xét: "Điều lớn nhất, có ý nghĩa nhất là tâm niệm mộc mạc, đơn giản, chân chất ...".

Nhưng chân chất, mộc mạc, đơn giản không có nghĩa là rơi vào tầm thường và nhảm nhí mà ngược lại càng đọc VCT càng thấy được cái sâu lắng . Đúng như cái đề sách mà ông bạn đã chọn "Lặng Bóng Soi".

Có nhiều người vẫn hỏi tôi tại sao trước 75 thường đi chơi với anh Trịnh Công Sơn mà bây giờ không thấy viết gì về anh ấy? Trịnh Công Sơn hiện giờ đã trở thành "thời thượng" chứ ít ai nhận ra "nổi trợn một vòng tử sinh" như Thanh niên Tuấn đã nhận ra. Bài viết dễ hiểu nhưng rất xuất sắc.

- Nhà thơ Trần Trung Đạo (Email 03.02.17)

Chiều nay rất hân hạnh nhận tác phẩm Cổ Thụ Lặng Bóng Soi của anh gửi từ Đức. Thật cảm động về tấm lòng của anh dành cho tôi, một đồng hương và đồng môn.

Đúng như anh nói, khung cảnh của tác phẩm rất quen thuộc và rất thân thương. Những gì anh viết trong bài về Vạn Hạnh đều rất gần gũi với tôi, từ giảng đường 18, trung tâm sinh hoạt, thiền viện, thư viện. Hy vọng một ngày tôi cũng sẽ có dịp viết về những kỷ niệm này dù đã có lần viết một bài thơ về quán Café Bà Vú ở góc hẻm 220. Cả anh Nguyễn Hiền cũng rất quen thuộc vì mỗi lần lật trang đầu của Tạp Chí Tư Tưởng là thấy tên ảnh ngay.

- Văn hữu - Kỹ sư Lương Nguyễn Hiền (Email 03.02.17)

Đọc bài của anh, tôi đồng ý với anh Nguyễn Hiền Đức là bài viết của anh có đậm chất Phật giáo và mang thông điệp tình thương yêu, từ bi. Văn phong của anh nó đơn giản và chơn chót như người miền Nam hay nói. Tôi rất thích nổi viết văn đó.

- Giáo Sư Cao Huy Thuần: (Email 20.01.2017)

Rất vui có bạn cùng cầm bút trong gia đình Phật tử chúng ta, vốn không có bao nhiêu người. [...] Té ra viết lách cũng là một thứ bệnh hay lây. Nhưng bây giờ, đối với tôi, và chắc cũng như đối với anh, **viết là để đến khi nhắm mắt, Phật vẫn ở bên mình, luôn luôn ở bên cạnh mình, lúc mạnh cũng như lúc yếu.**

- Trần Châu - Vạn Hạnh cũ (Email 20.01.17)

Đọc tuyển tập "Cổ Thụ Lặng Bóng Soi" nhớ về Đạo Sanh nhiều. Nhớ khi Đạo Sanh chở Ôn Minh Châu đi Honda bị ngã té gãy xương chân, bó bột nằm ở phòng

dưới chân cầu thang Viện Phật Học (đường Nguyễn Kiệm). Thời gian này VCT chăm sóc cho thầy Đạo Sanh, mình nhớ như vậy!

- **Tiến sĩ Nguyễn Mạnh Hùng** (Tổng Giám Đốc Thái Hà Books / Email 16.01.17)

Cần anh hỗ trợ để xuất bản sách và nâng cao văn hóa đọc ở Việt Nam. Cần lắm ông anh ơi !

- **Ông Phan Minh Có:** (Nguyên Tổng Giám Đốc Tribeco / Nguyên Phó Tổng Giám Đốc Pepsi Cola ở VN - Email 16.01.2017)

Sách hay! Mình đang đọc và đọc chậm chậm vì có quá nhiều tư tưởng triết lý của đạo Phật mà thật sự mình chưa hiểu sâu sắc lắm. Bạn hiền mình viết quá hay.

- **Nhà thơ Phạm Chu Sa** (nguyên Thư Ký Tòa Soạn Tuần Báo Tuổi Ngọc trước 1975) / Email 29.08.2016

Rất vui được đọc và góp vài ý nhỏ với anh về bản thảo " Cổ thụ..."- một tập tản văn khá thú vị. Riêng chuyện ấn loát sách tôi nghĩ Thu Nguyệt và Hữu Cứ sẽ chăm sóc chu đáo, Cả hai là những người có quá nhiều kinh nghiệm trong lĩnh vực này, anh yên tâm. Chúc anh thân tâm thường an lạc.

- **Tiến sĩ Quách Thu Nguyệt** (chuyên gia sách ở VN, nguyên Giám Đốc nxb Trẻ) / Email 07.08.16

Ngồi viết Mail cho Văn Công Tuấn giờ này đồng hồ chỉ 11 giờ đêm, bởi từ 7 giờ tối đến giờ , Nguyệt đọc một mạch bản thảo " Cổ thụ lặng bóng soi " của Tuấn. Từ ngạc nhiên này đến ngạc nhiên khác, càng đọc càng thú vị, không dứt được.